

فراخوان برای ساماندهی "کمیته نجات ملی از شرایط بحران"

با سقوط شهر تکریت، میتوان گفت که مرحله اصلی جنگ در عراق پایان گرفت و رژیم وحشت آفرین و متجاوز و سلطه گر صدام حسین سرانجام، با بهای سنگینی که مردم عراق پرداختند، از میان برداشته شد. امروز، در بخش های مختلفی از عراق که نزدیک سه دهه بازیه قدرت طلبی صدام و حزب بعث بوده اند و با سخت ترین شرایط دست و پنجه نرم می کرده اند، و امروز در میان آتش و خون و غارت روزگاری دردناک را می گذرانند، اکنون در انتظارند تا نیروهای مهاجم آمریکا و انگلستان،

دیگر را برای مردم عراق به ارمان نیاورد، امروز سرزمین عراق به اشغال نیروهای نظامی دو قدرت بزرگی درآمده که احتمالاً برای سراسر منطقه نقشه های ویژه ای را طراحی کرده اند و برآند تادست به تغییراتی کلان بزنند، تغییراتی که می تواند بر میهن ما نیز بشدت تاثیر گذار باشد. از اینرو جبهه ملی ایران وظیفه میهنی خود میداند تا از تمامی نیروهایی که منافع ملی را باور دارند و حفظ استقلال و یکپارچگی ایران و استقرار حاکمیت ملی را مهمترین هدفها در شرایط کنونی منطقه بشمار می آورند، بخواید تا برای سامان دادن یک "کمیته نجات ملی از شرایط بحران" اعلام آمادگی کنند. باشد که بتوانیم میهنمان را از غلتیدن در ورطه ای فاجعه آمیز برکنار داریم.

جبهه ملی ایران
۲۶ فروردین ۱۳۸۲

امنیتشان را در شهرها و روستاهای ویران شده تأمین کنند و امکاناتی را برای ادامه زیست و نجات زخمیان و خدمات ضروری دیگر در اختیارشان قرار دهند و برای فرادیشان تصمیم بگیرند. آشفته گی شدید اوضاع در سراسر عراق، حتی در شهرهایی چون نجف و کربلا که مراکز عمده شیعیان است، چنانست که به سختی می توان از نقش مردم عراق در تعیین سرنوشت خود سخن گفت. به نظر نمی رسد که جریانهای مخالف رژیم صدام، حتی در مرحله حساس و دردناک کنونی، بتوانند به توافقی موثر دست یابند و قادر باشند تا دولت موقت توانایی را تشکیل دهند. هنوز همه چیز در هاله ای از ابهام قرار دارد، ولی آنچه محقق می باشد این است که بر اثر استقرار یک رژیم سلطه گر سفاک در طول سه دهه در آن سرزمین که جز وحشت و ترور و به بند کشیدن آزادی هیچ چیز

سرنوشت دیکتاتور

با حرف، به دشمن قوی می تازید
زیرا همه فرد خودسری می بازید

ادیب برومند

صدام که بر قدرت خود می تازید
در بازی جنگ با حقارت بگریخت

مشکل بیکاری و برنامه های دولت

مشکل بیکاری در کشور شکلی حاد به خود گرفته است. در برنامه های اخیر توسعه کشور هدف این بوده که نرخ رشد اشتغال از نرخ رشد نیروی کار بیشتر باشد تا در میان مدت بیکاری به حداقل برسد. اما در عمل چنین نشده است. هر چند تعداد شاغلان در کشور همواره رو به افزایش بوده اما بهیچ وجه پاسخگوی نیاز جمعیت جویای کار نبوده است. طبق آمار رسمی شمار بیکاران در سال ۱۳۷۵ در حدود ۱۵۶/۱۴ درصد بوده است. در صد اخیر در سال ۱۳۸۰ به ۱۴۰/۲ رسید. آمار اردیبهشت ماه ۱۳۸۱ مرکز آمار ایران، درصد بیکاران را ۱۷۶/۶ درصد اعلام کرده است. این رقم برای زنان ۱۷۶/۶ درصد و برای مردان ۱۷۷ درصد ذکر شده است. البته آمار رسمی کم کاری و بیکاری پنهان را در نظر نمی گیرد. طبق آمار رسمی، در حالی که نرخ بیکاری مردان در سال گذشته کاهش یافته، نرخ بیکاری زنان افزایش یافته که متاثر از نرخ فزاینده رشد جمعیت فعال زنان در سالهای اخیر نسبت به مردان است، که خود از تحولات سالهای پیشین در وضعیت اجتماعی، فرهنگی و بویژه تحصیلی زنان سرچشمه می گیرید. در واقع نرخ مشارکت زنان و به تبع آن نرخ بیکاری ایشان و نیز نرخ کل بیکاری به احتمال قوی از این هم بیشتر می بود اگر موانع فرهنگی که تا چند سال پیش از سوی دولت به شدت تبلیغ می شد و اثراتش هم همچنان موجود است و موجب ناامید شدن شمار زیادی از زنان از امکان یافتن شغل می شود در میان نبود. آمار اردیبهشت ۱۳۸۱ نرخ بیکاری نزد سنین ۱۵ تا ۲۴ را ۲۶/۵ درصد ذکر می کند. این رقم نزد زنان ۳۵/۴ درصد ذکر شده است. بدون شک جمعیت جوان جویای کار بیشترین مشکلات را در یافتن

شغل دارد. سهم بیکاران دارای تحصیلات بالا در کل بیکاران کشور رو به افزایش است. این امر بویژه در مورد زنان بیشتر صادق است. با توجه به هر جمعیتی ایران عرضه نیروی کار در آینده نزدیک به طور فزاینده ای افزایش خواهد یافت و در صورت فقدان تمهیدات لازم موجب افزایش بی سابقه نرخ بیکاری (بویژه در میان تحصیل کردگان و زنان) خواهد گشت. متأسفانه دولت تاکنون نتوانسته برنامه منسجمی جهت پرداختن به این معضل بزرگ جامعه اتخاذ کند. از میان تمهیدات در نظر گرفته شده از سوی دولت می توان به طرح ضربتی اشتغال اشاره کرد. بر طبق این طرح در صورتی که کارفرمایی تعداد کارکنان خود را بر اساس ضوابط از پیش تعیین شده افزایش دهد می تواند از وام کم بهره دولتی استفاده نماید. میزان پوشش این طرح سیصد هزار شغل است که اعلام شده تاکنون در حدود نود درصد اهداف طرح به نتیجه رسیده است، اما اخبار غیر رسمی حاکی از آن است که در عمل به دلیل دقیق نبودن طرح و شاید عدم نظارت کافی میزان تقلب بسیار بالا بوده است. به این صورت که تعداد زیادی از کارفرمایان نتوانسته اند از تسهیلات دولتی بدون ایجاد واقعی شغل بهره گیرند. البته مفروض اصلی این طرح مبنی بر امکان گسترش فعالیت واحدهای کسب با افزایش تعداد کارکنان و سرمایه گذاری جدید (آن هم در حدود ۳۰ میلیون ریال) نیز بدون شک نادرست است. از یک منظر گسترش فعالیتهای بنگاههای متاثر از تقاضا برای محصولاتشان است که ارتباطی به تعداد کارکنان ندارد. میزان رقابت پذیری یا بهره وری بنگاه هم با افزایش یک کارگر یا تزریق میزان کمی از سرمایه ارتقا نمی یابد تا مثلاً سهم بازار تولیدات واحد کسب بیشتر شود. در هر صورت به احتمال قوی تاثیر واقعی طرح ضربتی اشتغال بسیار محدود است.

نشریه پیام جبهه ملی ایران با کمک های مالی
شما هم اندیشان و خوانندگان گرامی اداره
می شود

نشریه داخلی

پیام جبهه ملی ایران

بایاد دکتر مهدی آذر

تهران - صندوق پستی: ۱۱۴۹ - ۱۵۸۱۵

E-mail: jebhemelliiran@yahoo.com